

Zousouf et Louleykha
en langue
Kourmandji

Copie ^{par} Mottah Moustapha de
Mouch

Le 10 Fevrier
1860
Orheroum,

حکایت یوسف و زلیخا

اما بسعادت بعنون
 یقوب هبو درج رفت
 افرنگ ز لاد و دیز بوز
 بار و داد بود درجا لك
 طلوع شد فرمود ره
 چنان بیدار بود نهان
 چنان که در درجا طفلان
 و در بیخ خونک خوب
 و کوه بان بکے تو با ور
 یعقوب و کوه و درجا لے
 خوناخه ز بو مر پیا نکه
 یوسف کتده قضا خطا بے
 و کومش و ز برج اسپهان
 له و مره کریان مثال پند
 و زلیخا کز پیر کنعان
 چند لوت و دینوت
 یوسف برندی ز اعو مشهور
 مدد کند بو بوور خیا لك
 قامت الی فرشت ابرو
 بو هفتی دبو بان ز چانه
 عرو و کھا بو هفت نالان
 ربو مشیا بالے یعقوب
 خونک صد ديسه زیاده انور
 تقریر بکه بفرے مشا لے
 نویسی طنز عیا نکسده
 کوئی زیر بلے جو بے
 طیف و روز پیا بون بان
 و نا برن ز بو من سجد ه

لاو
رز راعف

حبت

هون شین بال

کتن

پیا بوس

يعقوب ده کو تو نگه انگرا
ان خون دلالت لسا
از دم لند و صیت
خوناخه مبره ز بوبرند
خچم کو در ز بوند سجد
يعقوب هبوقه کی پاک
فی الحال کهایه ندر برنده
پاسی بفر رند جمع برین
کوتن ام طوقه کی نوی کو خیر
بیت هم چیا تو دشان
مقبول تو بگر ز صد رجائے
دسورد او ز بوبر سنه
کافرا سکین لبخه دانی
او طارند رجا کون ز یوسف
پاسی ز برن را او بر عا کر

وصية دکر لند افی خبره
هر علمه کمال باد شاه
ای خبر تو فرستاده بدو
جلان و بکن لند بزنده
بر دین ز بوند بندره
وقت کو ز بان بهتو اشاک
ان خون کیر و لون عیان
او چون حضور پر کنغان
این تو بدی بفریز بر لب
شبهه طرک سب هشتان
ام در حفظ بکن ز هر بلای
یوسف کو برین و کی کورنده
ند بر و کون و کبره دزین
خوناخه سبر نگر تاسف
فشارت او را داکر
دانه

قارت
زانی
هستی
جوین
کتابت
کور
لبا نو اثر لند کون

دن کون کوجه خونگر جلایه
یوسف بریند سر چیا
خدا کو هبوقه صلا نین
املا نگر لون چه حرمت
سینه بچون مرد سینه
شیمون بفر رند او دینا
هندی کو دگر فغانوز
یعزوه کونه و بهودا
یوسف لند و هر صا جوی
هند و کور کم فغانوز
ایر همه نهن قیاسنا
وقت کو بهستی افی بهلو
رحم تو جیر دگر یوسف
ام دی بکو زین او یا فضا کین
پاینده و کونه و ن بهو
تدبر مکن طون بکو شینا
خالق صا دیده زیاده کو

من بعد ز بومه بر سلا سید
کو یا او کند وار طیا بلا
نه کو عیبو ز مطوع دین
بجاس کون برین بگر خسرو
فردک ز برن عا کو لیداه
یوسف ز مهبان ایسا
رحم قبو لون دیار
اثر نکه جیر دگر تو سدره
تقریر کیر بقی خطا
ظلم کن طون لمن دیار
املا من ندی زوه شیو بده
رحم کو یا او دلدان
ایدی تو مکه ز بون تاسف
جانیه و ز قاله جود کین
دیوانه مبن زیاده شیده
لا تق صدید به کیناوی
بر دنگو طار تو و و ره

کنتی
به خدای
بدان
کشان هبت ایشان
دیار
کری
بنویس
کریان
کوشش
دین
کور

ام حبیبی بکن اور بجای لے ہ
 افرنگہ کو سب زبوں و تدبیر ہ
 زبوں زبوں سو کیرت زبانی
 الفصہ لقا کرین بجای لے
 اور یوسف چہ جحا لے
 و کر زبوں خدی نسا تو تھیل
 ہا انید ہونہ بد ہشارت
 تو بن زبوں بادشاہ
 کیفا خدی بکہ باہ دردان
 جبریل و طا کر لوی عیاند
 ان جیلہ کرین لیو سفیر خوب
 حالے یوسف کرین لوی دیار
 یوسف جمل لکوه دستان
 افز کرین ز وی کو غافل
 یعقوب و ہارند زبوں ملا
 پائشے و کو مکن نہاند ہ
 پارار تکم از بے جواب
 حتر سبہ لائق ز و لے
 امد نکسین اور جہ تاخیر
 طازر کو کرین لوی نکالین
 نہ دکوت ہفے کتہ ہلا لے
 وقت کو کھاید نفے جالے
 فال حال طاعت پاری جبریل
 محزون تو بنے کو اقی ایشارت
 احسان دی بکے لکے الہی
 ہر لحظہ بکے شاہی و خدین
 بچش بکن ام زبوں براند
 من بعد کھان پنے یعقوب
 افرنگہ و کرین اور فافوزری
 راہ شبہ طار کریم ہشتان
 کورکان و کرین لوی تشاریل
 اما کتہ شیو سٹو لے
 فی مشکلی ہون بکن لمن عیاند
 ہون مکن لاقی جحا لے
 قولے

لاری کلابی
 نیق
 ہاتھ
 کرین
 شای
 کشتان
 مین
 خوب
 شین
 کوتی

قولد وہ زیادہ فر فر غم
 اور چون پز کر زخور انین
 خون او پز او ان ہلا نے
 اینی کھان پشی باب
 یعقوب فکر کر اس بخونہ
 شبہ عور کے بھاران
 فریاد و کو دینے کنعان
 کافا کو او کر اس ہلا نے
 ہندی خری ندی نشانہ
 پائشے و کو تہ و ان جو نان
 قولے و زیادہ ہکما لہ
 زو کن ہون کو ان بسین
 از دی ز کو ان بکر سٹو لے
 او چون کرینان چینا تو دستان
 و ان کرین کورک چو کان
 یعقوب و مالوی نظر کر
 شملہ نہ زو ا جلا لے

انکار مکن کو اقی دروغند
 سب زبوں کرین لباخ دانین
 تکمل بکواس یوسف کر نہان
 یعقوب سٹو لے و کھان
 ہستہ و طاعت زہر عیوند
 ہستہ و طاعت مینا باران
 دن و دی و جو تہ برج اسین
 جریب کر لباخ دانین
 اطلاق ندی جہر دراند
 کانے من ندی جہر دراند
 ترو بر مکن کو اقی محالہ
 کرین زبوں مدہ بسین
 لوز کو از ترائم فی حالے
 ہندی کرینان در تو کشتان
 اینی حضور پر کنعان
 کو یوسفین جیزہ کو بکر
 رھنای تہ بر زو شیا لے

روحنی
 ہر
 ہلا نیق
 روحنی
 چوبہ
 جبرائیل
 فکر
 کالہ
 ہیلہ
 لذ کرین
 پرس
 کال
 کر کرین
 ہر

آئین
 تیکل کریمہ سونا
 آئین
 تیکل کریمہ سونا
 آئین
 تیکل کریمہ سونا
 آئین
 تیکل کریمہ سونا
 آئین
 تیکل کریمہ سونا
 آئین
 تیکل کریمہ سونا
 آئین
 تیکل کریمہ سونا

پنج دران
 دشتان
 زریان
 حیوان
 زاری
 زوی
 بنم
 برهف بوی
 لریسی
 مزه
 بز بوی
 خرابی
 اموال

بسیک و بوشن مکتوب ای کور
 دندان بوشن مکتوب ای کور
 کان نه جکر بیو سفیر
 تقریر بکه و کید زانه
 پاش کوز مخوات یعقوب
 فی الحال وه کو تدیری کنگان
 دستور بق بد ز قریب سرت
 پید بکم از کورانی ز جفته
 کورک رابو جو سرجیانی
 افرنکه حسی لوی جمع بون
 پاش و کونه وی بکر کان
 لور کوی او به هیبه ملا لک
 هیفا کو طبق دمالا یعقوب
 یعقوب و کونه من عیانه
 ز بن بر چینه کنگان
 او هاتنی کهنانه نیر کنگان
 تقریر بکن ز منا جرات

مقلود سی مکتوب ای کور
 حافظ بر زین مکتوب ای کور
 ایانه جکر بنوره بی من
 انصاف بک نکه نهانی
 کور کور و مکتوب خود
 صاف طیه نکه نوا افغان
 داز لکوران بکر ضیاحت
 حافظ بکم از محمود بو سده
 کور کوزی ز رتو بند
 بالجله بکا زیدی بر رتو بون
 داهون مکتوب ز پیر کنگان
 اودی بکه زوه سستو لک
 وند بویه او ز چشم یعقوب
 یوسف وه خوریه مکتوب نهانی
 ام محمود بکن ز بوی ایمان
 اما دگرین ز یاد افغان
 حفظ اخ بکن ز رخ بلای
 خلق

خلق کو طبق و پیغ کنگان
 بالجله برینه خانی خور
 اوان سرت بون بیما جرات
 یعقوب و کونه خلق کنگان
 هون مکتوب ز بی ملا
 پاش و کونه کهنانه نوا کور کان
 کانی و جکر بیاه کنگان
 جبر و ظایر دوله
 کورک هاتنه معرف ظا کور
 کون و الله قسم افند حقیق
 و اعدده ام بکن لیر وری سده
 فارغ گریانی و منا جرات
 روزک بینافو کا مکتوب
 عقاب

او هاتنی مکتوب سیران ز کور کان
 کلید کور اوان در پخش
 ان مانده و مکتوب بلا سرت
 هون بلا مکتوب ز مکتوب کان
 اودی ز کورانی بکر سستو
 نفس تو کور او زوان
 هون فکن زید بعقل او غان
 و بلا فیه کور دکوه ه
 افرنکه بکرین ز دل کور سینه
 یوسف وه نا خاریه برین نوا مکتوب
 ام کوشیب مخون دستور لک
 فلا خالی کهنانه کور بلا سرت
 مالک مکتوب بکا و سرت

مروف
 مال
 مابین
 بلاف بوی
 کور
 کشتی
 کور
 نف دشت و جبر
 نابین
 در
 زو
 مکتوب

۱۸۹

وقتا کو خدا صوبہ زد شدت حالے
 عبدک و صوبہ بناق پش
 مالک و کوته وی جما لے
 جبریل و ملے کھایہ یوسف
 رُشیت مہارنگ دینے دلوی
 پش ایفے رنگ دلوی کپشاه
 دلوی کو درینے بر کپرن جو
 شوقاوی دیدایہ اسما ہے
 او مزیکن کھاندہ مالک
 مالک دیت کو یوسف پاک
 دنیا کو یہ او منور سنور
 قطانہ نسکینے لباخہ دانے
 پاکیزہ کپور ز خاک غبر سے

بنی هبئی
 در اینی
 کهنشوی سکنی
 عبد
 کش زین اشیان
 روزن عثمان
 زو و کو
 ترمی
 تون حرف

جینا کو کھانز سیکے چا لے
 بر پاک لطیف بر دیلا راه
 او تو درین زنی چا لے
 کون تو مکہ لفر تو قف
 اما سیکے بغزو علوی
 اما کو ملے وی بر دیستاه
 وی وی کو یوسف دینقنہا بنو
 هر چه کو دیدی و جو ز چا ہے
 مالک ز چهره رابو چا بے
 شبیه هيفك دبرج افلاک
 دشت کربیه زیاده تیز نور
 امر کراوی بار کور کرا ہے
 رابو نسیا پالے مصر
 بر جبر

بر حیرین زنی منشا خبر لے
 فردک ز برین نذ کو لهما ه
 فل حالے کھایہ الے اخوان
 و کو کو مکرهوی شل
 ربووی و مہارنگ زوی مکا ہے
 تحقیق بکن ز مدبر نسی
 مالک کو تہ بعز عادت
 بازار کمرین او ان بعدا ت
 طن کو زیاده بے وفا سید
 اثرنگ ز برن او کو زاس ہے
 یوسف کمره رکب و فاس تیر
 ذالین دی ز مسکو از فر
 یوسف هاه تریب و لده

اما کو دکرین نظر چا لے
 ظاھرہ نبو صدا ز چا هے
 تقریر کپور ز منا هے کنعان
 یوسف منادی و چا لے اقلد
 در حالے کھانہ کار و و اسے
 او هاتیب باو ام و زانین
 او هاید قررتنا و بکن ملین عنایت
 فرختہ کمرینہ مالک بنقدرت
 کر حفظ نکر لیتہ بلا سید
 رابو و رنگ زوی مکا ہے
 شوقاوی کھایہ زوی مرقدر
 دنیا کو ز خود غبر ز
 اثرنگ دکر رجائو ان مسید

بی
 طه نشی
 ذالحال
 نده و
 لقبه
 حاضر
 رابون جه
 سوار
 قبر دای هقی

ملفوظه رفیقین
 خلاقه کو زبوی حقیقین
 افرنکه خبر کھانده ما لک
 جنده زامین هم نشانان
 معلوم کری
 مالک و هبوسیاہ قولک
 اوزر و صفارند و کل امینان
 بر بسو خیشو زیاده معیوب
 رحمو نکر قلا او سقامه لیدہ
 یوسف و رند کیر و فغانوزاری
 عوراد قود جو قدرت اللہ
 سیدان ز جیان کور کور
 مالک کو توبہ بکن طون ز الہی
 قول رش نکر زوی جو انکار
 کوفن و ہارند سقامد لیدہ

یوسف رفیقہ بکن طون حقیقین
 حقیقین کیر و اون کذا لک
 تعین کیر و وکے امینان
 حیون مفتو مینا لک کرک
 حافظہ و ہجو وکے حزمینان
 چنا کو کھایہ یوسف خراب
 کو باکو سقام نبوتیرک لیدہ
 اما و رند باق کرد کار
 بارند بار ز رحمة اللہ لا
 حیون زون بفر رند قنا کور
 سیدان لمد بیدہ قلا
 افرنکه کیر و زبوی اقرار
 طوار کیر و او جندیل
 باش

خودان عیب
 سبلہ
 شہید
 لہی

باشی و ادعا کیر زبار
 مالک و کو توبہ و سیاب
 دست و ہوس بکله لہ امانت
 باور کور او ز ما لک
 دست و ہوس کیر و اون رجا کور
 یوسف کو کور ز جو و ادعا
 مالک مینا کو ہاتہ با لہ
 مالک بفرنگی او سوار کیر
 ربو و ہارند ز طرف سیدلہ
 کافرا سکند دینو الہ
 فرقل کور و لدنہن ما ملا
 احسان بکہ لمد طفا لک
 راجو و ہارند یوسف و دعا کور

او کاش سیلان لہ بو دیا رب
 رابہ تو طہر لہ لہ ماس
 لورا کو او و ہبیدہ کرامت
 ز جو او و زیادہ جا بک
 یوسف عقو کیر لہون شا کور
 طراک ہلا تو بو ز نیاسیدہ
 دست و ہوس کیر و و مجاہلہ
 اما کو زبوی بر شنا کور
 در حال کھایہ نفی مینا
 شوق او دیدای مثل طفا
 ہبیدہ تو بکہ زبت اعلا
 ابد و نبتن لمد ملا لک
 خلاق مراد و اداکر

لہی آثار
 نہ
 نہ
 پسنائیت
 روزایہ
 پسنی
 لہی
 روز
 نبوی قط
 غم
 مفسد

وقتی کو که های شهر مفری
 یوسف کتد ما حیا پادان
 او چون بگو زین دنیا یوسفوی
 پیارک ورنه دیو زمانه
 اوزم ورنه بویه باغی
 و کومه فونده زین قماشند
 امیر و طهارت و بسکین بازار
 هر منتر سید و کل رجا بته
 هندو بقدر کیر نیار و پ
 مالک قط فکر قبولو بازار
 قیزک و طبو دیو زمانه
 اما کو زیاده رندر زبانه
 هندو کو طبو او جواهر
 بقدر طبو او نوع و فاخر

بازار چه
 کاری
 رست
 بطال
 چه قدر
 بکر
 کج
 سبجی
 منی

بیغاون کتد مقامی *قزلب*
 قد کس نما ز بو کو گالان
 اما حیرین ز عشق یوسفوی
 پنکله زوری خه اوی هیلان
 فردا قنما ز بو و ما بعم
 کمرچ ز بومده بیع حاشند
 بین یوسف بدند
 او طهاسند ز جو بهاسنه
 اینی زین و جواهر ز بویه های
 بهی کیرین حکم خیر بد
 محبوب زمانه نکتد دان
 هندو کو طبو قماش و پناه
 بقدر طبو او نوع و فاخر
 صدار

صد بار و تر ز لعلو مرجان
 پرده کو ز سر سری یوسف هیلان
 کو یا کو یا جنون سید
 صافه هیلان عیا نیکی
 کیه دایبده که ان پرفو باله
 ان حسن و امن عالم الغیب
 ان واحد یکه پیدو له
 ایمان تو ورین برت عالم
 فلحال تلیا خور و هیلان
 حفظا خه کور زهر مناسه
 مجازی نسو او کو جانند
 لکشر بکن ام ز شایطلموس
 هندو کو طبو ز جو و مال
 قیزک و طبو زیاده زبانه

اینفو که هایه مناسه کنگان
 بو عاشقون بقلب جان
 کافا سکنه دکال خبر ده
 فو قشیر لمن بیانکی
 کیه دایبده که ان پرفو باله
 کرم کن لمن بلا عیب
 قیوم قدیم لا یزال
 لورا تو زیاده ز جمل
 ایمان بخودی او کو اسنه
 طاعت و کور ز بو الهی
 مرد خا صدمه ما و دلده
 ز عرق غلا تو بر بنا موسی
 صاحب کوم زیاده مالدار
 نای و کو تن ز اینخا

کهنه
 دل
 فف
 عیب
 اینان
 باوری
 عبادت
 مرد
 قدر
 دولتمند

نه دكون هيفر روزه لسر عالمه
 روي منال رند هور كل
 ترين خور مجاز سپاه
 رنگه منال روي صور كول
 لقوي منال قدش كسر ديار
 كافا كوز مال دجودر
 روزنه ديفس ربه عالمه
 هر چند كوي سوز ناره نين بو
 ظلمتلكه بداغودر ده
 وقتا كو كهتو كمال
 ديزه ستي و منال در زوروت
 اخرا فلما يكن كرسب
 زيل فلكه كهن و فا يه
 فخرى نومكه فلا كو يا ره
 خاكي بنوز نسلا دفر
 فراد و دگر ز دست و بلبلا
 وز دكرت او جلي و سپاه
 هر كس بيداد بويه و لاله
 ديار ديگه كس نبوي او بر سر
 نه دكو دنيا نزي بو زمكو غبر
 حور صفو ملا مثاله
 هر خا فلكي زوير بگين جوط
 كس نين كو ملهمه بسره
 نه دكو كولاك ديفس سال
 بسو بگر بون بلعلو يا قوت
 عالم همي زن كهي بدر ده
 بالجله دين زون جفا يه
 مخزون نومبه كو بيقلا ره
 ايفاركه

كاري

برندار

وكو

بنه

سپي

لورا تونه

ايفاركه او كته مناسه
 ناگاه او دي ديفس مناسه
 وقتي وكو ديتو يوسف باك
 حينا وكو ديت او دي دليخواه
 بعينه ان دني زمانه
 يوسف كون جناب باره
 حينا كو دي لوي عيايه
 ديفس ايفاركه او كته مناسه
 ناكه او دي يوسف زاده
 رابو همي خوفانور نشسته
 اي باره خد ناس جانه
 چنا كو بيا لوي نظر كسر
 سو رابويه او ديفس مناسه
 دشاد عاد كره با سلوب كس

بے خبر بو او ز ديتي عالمه
 سكينه ز بسنه مناسه كنعان
 پر دانه ز دست خه عفلو ادراك
 صداه دگر و صد دريغاه
 قدمه دكت ديفس مكاينه
 او كرمين لغر دياره
 حيران خو دگر بوي جانه
 غافل كوربا او ز مهر بيايه
 ز بسنه سكينه بيه استيا حه
 اهنكي هماره كورم راهشسته
 معشوقه مه ديه ديفس مكاينه
 بلا چاره ز عقل بو خبر كور
 عاشق كوربا لور مناسه
 كور بيم يوسف خوب
 شق
 يوسف هاتر جم ز يوسف سلام
 ز شلف
 ز ايتي
 به
 انهاد
 دبان
 خورشيد
 اخ
 كيشام
 هرز

و پکون دی صورتک پناک
 عقاض برز او بلا کو
 از سانه دحیرت اینین
 طموس کو بر جان بنز ایند ارفق
 از وی در نلا او بسینم
 نای و حیه ای بیانکده
 پانی کو دینغ فرانس کجا ه
 اما چه بیزم از زلو ^{رندو}
 کون دکم از زنه سوسه
 نای و حیه من عیانکده
 وی کو نان من بنز نوقوی خوب
 اصافق بلکه زبوحه فرغ
 هشیار کویا بی جوا بی

حیرت

باز

تغییر

کبر

منافع دیرج افلاک
 قلب من زبانه مبتلا ^{کولک}
 لورا کو دکم ای کوسو
 نای و و باق و ولقبه تو
 ملای خودیم زبونه بسیم
 شکر وی بسره ز عیانکده ^{الکراه}
 راز جو زفو دهارند ز لپناه
 تکرار زفوقه هانه خویند
 یکشونه بکه زبوحه حال ^{خبر}
 اسمیه حیه من بیانکی
 سلامه پناک زیاده مرغوب ^{بغیر}
 لورا کو عزیزم از دمقرب
 تقریر کیر و زبوی بابی
 وی

و کو زبیر بلکه نق ^{خبر}
 افزیکه کیر و زبوحه تقریر
 انجا و بننه کو بوحه عاقبل
 طموس کو بهستی ان معانی ^{خبر}
 او خونه زبونه بر محال
 کون هوق دکم از زنه شهنشاه
 دایم قوسوی دینغ دهری
 مقبول تو بکه زفن رجائت
 طرچی کو بیزم او مقبدرین
 فی الجمله بهلقی نیادو ^{رجا}
 از وی بجه و نکه او ان بر کونم
 فری کورت او نا بخلعتی پاک ^{فلا}
 طموس ککهایه نکر رسولان ^{قادر}
 قیامت شد بوحیه زبانه دیوان ^{دین}

لورا کو عزیز از دمقرب
 انجا رفیق بکه زبوحه تدبیر
 عقلمه بویله زیاده کامبل
 زنجیر کیر بوی زبیهان درانه
 کوه ندرتق کو ان بطا له
 در وی صه بکه نکه دو قد آه
 تحسین بلند بکه بفر
 افری کو بکنی لته دعائت
 افرافق زفن خدان او میدنه ^{قدم}
 طریقه زفن عجب دخواست ^{خواستنی}
 تدبیر بکه کو از بر سپاسم
 و ان جمله فرغ بلکه با دراک ^{ظاہری}
 افزیکه دکوت و ان قولاد ^{کولک}
 طندی کومه کونبوحه در مناف

زمانه

خواستنی

دما

فکر درین

هیف

عزرا به بکنه زمه قبوله
 هر یک زون بخلعت باک
 طیمور فکری لحال دخترا
 میدوی بهی لاله مصر
 حافظ او ای کر جو نند
 بلن زویر نفس نامه
 قیزک مهیه مناله ما به
 بر پاک خصالو بر تیر
 او عار نکه نامه هیلان بر جون
 وقتا کو که یاید چم عزیزه
 قاصد کت کو تاشا بی
 وقت فکری عربین و نامه
 تقریر بکنی امز مرد قاصد
 وقت فکری حضور طیمور

مرف
 زشتی
 خوی
 شان

طون مین ز من ایر ملولا
 او ز بغزند بعز او را
 رنگی و بی یه قوی منور
 اما دکتی ز یاه فخر
 اما ج جوان نکت و نند
 تحریر کیر و ویدا جوانه
 عالم دکن بوی مینا
 اولایق خوستا عزیزه
 او جو کیه شهت و مکانی
 وی دی کوجه شاهک عزیزه
 دست وی بوس کیر و نامه
 وی دی کو من کینیا نامه
 چند روز ز کیری لبخه قاصد
 بز ز پ قوی خند ناموس
 امر کوه

امرو کوه کمر ز جوده و سیال
 بلن و عار نکه عزیزه کو ایل
 بانهد و عار نکه ز باد و اشتر
 بانهد ز عبد و هجره جاگر
 بانهد ز عجب یاز هادق
 بانهد و عار نکه ز قرب سلفان
 بانهد و عار کوه بدقت
 وقت کو طون که هاند طیمور
 دست کسیدن ز بسف ببعظیم
 هون حمد زرا بکنی رعایت
 فردا ز اقا ریب ز لینا ه
 کوشا کو مردی ته بویه خاصل
 راجوسکنی ز یاه شایع
 اما کو دگروای سوره
 شایع

قبول کیری او بغز با جادل
 تدبیر کیمو بقلب سا
 بالجلد ز لغو و ذوق کوه
 بانهد ز چار سیبی دنا در
 بانهد ز دیلا و روفوق
 بانهد و بی بی بعز عشوق
 هون لبر بلز طهرین اما
 زیرا بی زینا بیاک بنا موس
 او بیهار نکه زرا بکنی هون نیکیم
 دست وی بوس بکنی لود امانت
 مذکین دبریا و بی ز لیخا ه
 صری طهات ز بی ته بونه وصل
 بوشا هیو غوغو همد جو
 چند روز او بیهار نکه کو فرور
 کلان

زنا
 امر
 صوا
 علم
 جامه
 ربه
 زو
 ادب
 قدر
 دنا

تبریز

محبوب

در تبریز

بخشش

عمو بیکه

بلور وقت

حاضر صانع

مقبول

خلق عزیز و هار چارک
 فی الحال کمانه وی نیگار
 بچند کزینا دجوناسا حیار
 وقتی که بهستی عزیز فر کنی
 بشکسته بنیادی بهم سوارن
 آن جمله دکل عزیز مری
 صد بوری و صدی دخی بد نکل
 افرنگه کزینا حسی صنها
 او چون دپشیا نیگار
 هندی کوی بلا کزینا جوهر
 ذالجانا فکری و کونه وائنا خه
 داو کوی از او بی بیست
 صد حیده کیرن معافه کنی کیر
 کوی او نینا مد وینو د خون

زبون او ان کزینا ندرک
 داینی و هار ندرک دینف عمار
 چند روزان کمانه نیکه مری
 آن پها ندرک دکر زیاده آفرین
 زبوی مشیا بهد هزارت
 افرنگه بدرکتی ز نظری
 افرنگه کزینا بید مقابال
 کویا کوری د بونه احیار
 فی الجمله کمانه وی عمار
 هندی کوی بلا کزینا نوح دینف
 ند بیدک بیکه زبوی دینا مده
 لورا ز حجتاوی کواز دینم
 چند جازان او لودینف کور
 او نینا مدینو بیلو
 او نینا

او نینا کوی عقیله منی بلا کور
 دورا فکله چه بو فاد بو
 ظاهری بنو زبوی مده ابلر
 بحر خافک از ل قدیم بو
 هر روز دکر منی عتابه
 مقصد من نکر زبوی منی حاصل
 ای بار خدای منی جانس
 مقصود ز مرابو میسر
 ز هار تقدان دنلا هان عزیز کونین
 طریقه نومکله زبوی مده ابلر
 وقتی که بهستی او جوا بهد
 بیلک نوبلکه زبوی خستکین
 داین دهر تو ده ها مکه این
 هفتی دکم از دو وقت کافان

او نینا کوی عقیله منی خبر کور
 سنتی کوی منی دی زوی حجابو
 قدسی بنو زبوی مده جانلا
 دشر عمل قوینا بکین بو
 بحر کزینا کوی کیر کبابه
 شو یطم از بعشق اکر
 سنتی نینا کوی منی نزان
 مده کور ندی بنو عی دیکر
 مز کین زرا کوی زبوی وی نینده
 حفظا خوبلکه زوی نینده
 و کوی دیلد بد اغو در ده
 گاه گاه تو بسید زبوی غمگین
 صبر تو بلکه مکه ده ها کورین
 بخت بکن ام زبوی کوی زخاف

کلام
تنبی

در نمای

کوب

سوطن

ز غیبی

قط

ایشی

کفایت

ظاهر
روز نور
بارج بارج
رامسان
جبرین
نای
صونه
جنس
محبوب

فرمان بستن زرب بار
خورشید ز مظهر بدرکت
دست مه و دامانه ای شاه
وقتا کو بری لوی نظر کو
رابو زجه خسته جت جلاک
و کو ز میرقباد شاه
از بومه خیزد ملا
اسمیه جیه منی بیانکه
و الله قسم دیم برات معبود
تلا ایق از ز نسل آدم
جارد تو دره طریق شفقت
و کو ز نسل آدم منی
فید پر تو دین کو عاسم از
داغی بند کو راحتم از
فی الحالی پرورد بویه هشیار

یوسف سببه لوی دیاری
بنو قاری عجب بست
برجا خو بکیر ربو مه آگاه
صدنوعو جیکر لوقو کو بکر کو
یا بوسه کو برسم ادراک
ایر ز میرقباد کاه
از دین بکر زنه سئو لسه
نافی نه جیه منی عیانکه
مدینه بغیری نه مراد مقصود
سوداق بکیر منی دینوعا کم
مجنونانه کو م از هر وقت
هم ز ای خا کیم بست
بشانه بر موافقم طر از
بلکه بر کو صادقم از
و دین کو بویه ز بیبغه دلدار
ربو

رابو بهمنه خه مفاقر رسته
و اول عجب جو کو منی دی
دیوانه دیو پر در خوابه
زاد دگر ز دل دنیا ل
عقل خه بلا کیری بیچار
سودانه کو م وقت کافان
و الله م عایه تابو قدرت
چارک بستم از عیالنه
زری دگری ز دل دنیا ل
ایفاد کیر او کده مناسه
ناکه او دی کو مایه کفان
افرنکه ز در کو مینو جو
عاشق کرایا لطفناوی
امار خوی کو بویه بشدر
باشو کته کازیو انیان
طیغوش شاه کوزون سوله

اخیکه سارا کو مده رفیق
نشانی مه دانه یک چند
اخو کو حسیان بدم جو ابه
دارو کفری دکله دگا کار
سودا بویه او ز حسن دلدار
مجنونانه کو م بهین چاقا
بارن بق بلکه ز بویه شفقت
حایلن خو بکر ز بویه جاننه
اسلام کافر دکله دگا
فارغ کویا زهر بنیاب
راه شهنشه هفیکه در خنات
بر طوقو رو نایو بر جلا بوی
حیران کویا لقاصتاوی
قود کویا زیاده غم خار
طندن دگری و کچه حسیان
ای قیاضن عجب انی بحالسه

کشان
رند
دین
کار
لطافت
کری
فلاص بوی
برشده

بخوشی

مناجیه

دعوتك عزيزك و ستمانه

ابو سعادت باقبال

اماكو زنگهوتے بری بی

اماباد ب عزیز کھایه و مقام

و ای کو کیده اف دینے هواتے

فریادوں کیوں اوی عجب

شکله کو مدی دینو خوابی

افغان دگر دکت و اولاد

چرخا فلیک جبه بی و فابی

ای چرخ زیاده بی فریاد

ای چرخیر تو دینانے از علام

دردی مده یکه تکره هتار

مقصود زهیر قوی و دهری

سنا کوم نه از بخت مفری

غالب کوی مراد

فدا حرمنا کزیده اجل

کویانہ دکتو کوی مریدی

بتعمیم لزخایه دگر سده

فقدانه دکت و فی سرایت

فی مرد بکن زبیر غائب

اف نی جوان بدتم جوابه

هیفا کو مدی نبوی مجلا

هرجی کو مبدی زوی جفای

اظم در جبه کورمن دیار

دعوانه جیه دکلض ای ظالم

چرکو جیکر سینی نه کو باره باره

نه دکتو کوی عزیزم از دهری

شش ماه از هاتم دستا

در مفر

کاره

باجبار

کری

زمانه

دینار

در مفر منامه غریب

صوتی مده ندر دینے سواد

کردک لغز قون بر شهادت

داین حبیبی ماسله

در حاله کهایه ندر ز لپناه

ای میاز من عجب اف حماله

شهادت نکر ز قبائله

ای بر ادبای باک با جنون شیده

افرنکه لغز تکر عتاه به

روز کی اور ابو ز شهر و مفری

اصا ز عثمان بفکر افکار

دنکبه دیند لان دیدها پتی

هر سلاوی کر ز فی صدائے

کوتس کو مهلو ز نینف کنعان

نیند جوملا ز خوبیاوی

یھے قوی اف غفار و غفور

نائله بکرم یغو فردی

قوی کر یا صخیر معات

اوزر کت برسوس سوال

کوت نه تونه حیا در یغاه

قله لب نینه جوعا ره

عارک نه نکر ز عشا تراخو

شهادت قد نبوی ز بونه سپره

نافی و جیراته کر خربه

چو کر یا و هات ز سیر

افرنکه کهایه نذیکه بازار

ون در کو دو مرفی بار و ففان

اف جیه دیکر نیند

انینه و هارنک باغش و عنون

نیند بشارت در نیدیا

و صلوات

حیف

قوم لطیف

ط صل

عزیز

کریان

سوکه

بنی آدم

بیا بوی
کار کریم
اموال
هن
کار کریم
اری کاری
خوش
آین

بلکه ملکک زاسیما
وقت کو پر سر لود نظر کر
چاره فکر و اولد لوست
ذو کبر و رجو و جو سر
اما کو دیکر یازد لیدینا
باش کر یاز بو خه صنیاء
هند و شو طری زبوجا
کون عجدی کو هاستید زکنغان
وقت مه لون ز دل نظر کر
معنوق من او بک تو باور
کویا کویا بر مرید مرید
کویا کویا فیک ز الکنغان
طفی دکم تو او بی سینی
اما کو عزیز جا بکو جالاک
بانیز خمدند ز هسب کمنخاه

نازل بویله او دین ملکمان
عشق بعجب دیور اثر کر
ون کو کوفه مزوسید خون
بهبو ز دینا ما جری
کافر سلمان دیکر کال
عشق و صا کوفه کرفتا
داین کتد بر سینی شو
کار و کن تلد دینغ میدان
زینیا و عجب دمن اثر کر
ای داید سبب ز بومده باور
دین فی الحال کهایه با عزیزه
وی بیع دینی بعز و عنون
او بی تو بکر ز بوم من سینه
بازار کپور او بکو هر پاک
فی الحال بر زبو زو الینخاه

مینا

چینا کو کهایه نکر ز الینخاه
افرنکه دکوان کرفتا
جانے خو دکر ز بو و قربان
ای عجب بندار هفتائے
در دودله میداد و ابو ه
ای جرخ فلک نه کمناعید
ای فلا فلک تو بر وقا
فنا هغه همید نکر جودا
افرنکه شکر دیکر نهاده
را بو و هارند او شکر خاه
اصا عینا لے روزه سالی
اللانده دکرا و توقف
هریکه زیکه فکر و پاک
ناچار ز جوادیر مرقع

جانے خوفید و ک شکر خاه
اف خونده یان خیاله بسدر
او یهارند خه دیکر ز بو و حیرن
معنوق کربالده تمانے
چفا کوفی وی ز من رها بق
معنوق نه کر لبامده قاعد
معنوق نه کر لمن دیاری
طیوت لمن اکرو بلا یه
سرخوه نکر لکسی عیانے
اصا لکر وجه دکمنخاه
وی جید دبر ز بوجا
بوشید دکر هر لیوسف
یعنی لباس و نوع فاخر پاک
زانے لیس مینال مقنع

کرته ظاهر
توبه
ری نشانه
درمان
پر کبری
دور
مجموعه
اورتک

عشق بوی صبور ز الخا
 خرمیجی او بخلو دیباه
 پروانه بوز بوجرا غی
 یوسف او زصال در ننه
 سوزند بو لردیا و پ
 یوسف و مهارند زری جماله
 او بریا مینا شما ل
 پاش و مهارند بو مریطه
 کویته بحاله ای ز الخا
 لایله پرو دینق سفینا
 دینا وه کو دکم زنه رجابه
 پاشق طارند بر کیر فغانه
 عقل خه زبو یوسفه بلا کر
 تدیرر تو بیکه زبو مده انجار

ساکین ندبو او شکر خاه
 ربو و مهارند عجب ز الخا
 ربو و مهارند کهایه باغ
 فد حال برو لبا خه داننه
 کس ندبو خوبیا و ی
 قد ندبو لوی مباله
 زربو کته ربیا هیلا ل
 افزند حسینا بو عزیزه
 تقریر بیکه تو ای شکر خاه
 داین دیکر و کیم حزینان
 در دونه جیه بکم دو
 در دود کیر و لو و عیانه
 جائه خه مده زبو ویر فیدر
 معنوق مده بیکه زبو مده غمخدر
 ناکه

جز
 رز
 بدوی

قرانه

فی حال بر زبر را بو
 رنده چویده جمی ای دیداره
 ایروق زبوجده بر زلیله
 تقریر کیری او بیانه
 اباد بیکه زنفوسل یار
 تزیین بق بیکه قود مجلاه
 عاشق بین او چینی زهوشانی
 لورا کوز غریبتی زبو نسیم
 ربو و مهارند بقلب سافه
 استاد بنو فتونوزا ناه
 موجود کیر و زبو بنائنه
 هندی کو صبور او خرنینه
 مبدول کیر و زبو سارنه
 افا کیر و او سارنه زیبانه

ناکه کو عزیز لوی نما بو
 کویته من ترا نه ای ذ الخا
 ایانق زبوجده بر علیله
 پاشنه کوی کویته و کلام
 کویته من هفیده زنه رجابه
 اما زنفوقوش نقش رلاه
 هر چه کونظر بکن لنگنان
 افرنکه بچیم دینق و رسم
 پاش و مهارند عزیز کرایه
 استاد کیم بر خیر و زانا
 اینا و مهارند زبو سارنه
 هندی کو صبور او پاد فینه
 حافظ او کیر و زبو پناهنه
 طارند کود کو او شکر خاه

عقل

صفا کریمه

شاهم تو بزبان زون بچشم
 اما ز یوسف او رجا سحر
 سبت کونده کوطن و هیتت
 جناب باری کبر و زبونه تقدیر
 پانها و هزاره او سزابد و
 شاهه کو بهستی اضماعین
 او هفت گاه دلاتن لسان
 هفت سال سبت زیاد و رفعت
 هفت سید و حشید لاغر
 هفت سال دسب و قوی غلام
 شاه و ها کو زبونی تعبیر
 طرز و کو بهستی ز ما
 قاصدهات حال خوب که لکن عیان
 محوس کرم بزبان ز اینجا

شرمندمه از قوی ز لیس
 تو من عفو بیکه لوی سنا سحر
 قدمه دسگر لوی جو سعت
 لورا اثر نکر زبونه تدبیر
 خون شاه کو زبونی و اظهار
 تعبیر کبر و قوی لوی عیان
 فی الجمله علامتین الحالیان
 ارزان سبت زیاد رفعت
 و قحط سبت زیاد ظاهری
 نیک دانه کم سبت سید پنهانی
 قاصد فکر یا بعتر و توقیر
 او رکوت و رند زبونی شاه
 از در خم ندر فی مکانه
 او از حبس کیم سبت تو قاصد
 کلان

بهشتا نکر بر عظیم او نما کر
 تکلیف کرا و بخلو تا من
 و دی کو بهستی زبونی امکان
 حبس کرم بزبان او بیجا ل
 هفت سال تمام از دیجا ل
 ر بد و قهر سبزه شاه
 حاضر بلکه او هزاره ز اینجا
 بد بزنده او بقصا من و
 قاصد طرز و کو بهستی زبونی
 شاه کو بهستی زود امین
 کو نیر زبانی سبزه ز اینجا
 یوسف دکن زنده شکایت
 پاش و طا بر و کو تکلم
 اخر نکه از بومه زبونی و عیان

او قاص من لیس صکنه اسکندر
 او ایل ده کو بر زانا ص
 او زنی کوریا و هزاره و دشمنان
 او هاید تو بزبان زبونی مثال
 هیزا دکه زبونی سستی ل
 تقی سبت بلکه او زبونی مناه
 بلا نکه زبونی و در بیجا
 عالم سبزه حقیقتا من و
 او شاه کبر زیاد واقف
 فی الحال شهان دبری غنچه
 انکاری مسکه تو ای دلار
 حال خوه و بکیر تو روایت
 شاهم تو سبت لعل معلوم
 قد او خد ند زبونی لائق

کلاه
 انرا

صورت

۴۵

درمان

ظاہری

خیم

قیامت

شکلے پر شے دکل نکارے
 افرنگه او کو مایه کنعان
 روشنست و هارنگه دینفوزان
 شکلے خد اوادی دکل نکاری
 یوسف حیرت زلف بلاستے
 یارب زفان فکیر مکار
 پسدا تو ملک کد کد رک
 انجاری و موسیٰ خد بجز بیکلے
 یوسو کو انکار بسله زلفه خیار
 بڑ کو چارک نور و طریو شفقت
 یوسف فکر کو پر خد بیکه
 آیاتہ طہین حیا زبا رب
 قیوم قدیم بنیاز و ناز
 ازی جوان بدم زبونی جو بیے

فقوش کیرو دینف دیوارے
 فی الحال اینان بغز عنوان
 حینا فکری لون دیوارن
 مایه و هارنگه دی دینف دیوار
 اما کد معوضا رجا بے
 حفظا کد بیکه ای خد ز غفار
 چارک بفکر منی مبارک
 دردی دو پلے صفا و دوا کد
 شرفه دیم حد قیامت
 حالے صد لند عیانہ ز کرب حیرت
 یانے کوزیویا ناصو به
 افرنگه کرید جهان دیاری
 الرحمن الوصیم کای سازا
 باندے کو بیکد لمن عیبنا بے

هندو

هندو کو فکر بوسد عزت
 یوسف کو بهستے افدا قائم
 وقتے کو کھاید و انکارے
 بد عقده فکر و بد کردیدہ
 صوتے بجز زلفه هانتے
 او ہارنگه مینا ندے یعقوب
 زبھارے نیک دکل زینا بے
 افرنگه صد کو بو عیا شد
 ابد قنہینی او قر رک
 هفت درگاہ مجید ہر باہ
 ہر در سیک ز قدر تا الہی
 اما کو بر دینفے با بیک
 اھلاقہ نکراون تو صف
 زانے کو بسوزی مدارے

چارک صد ندی زندہ چہ شفقت
 کو یا کر یا لوی موافقت
 دستے خد برہ ندی پی یا رب
 افرنگه کو بی خبر نہ پسندے
 تنید برو سکے بر ز خاطر
 او صوت هاند سع یوسف خون
 حفظا خد تو بیکه زلف بلاستے
 اور جو زوی رو رافے شد
 فی الحال کیرو زوی فطرک
 کلید کر بو لبر یوسف چا
 فل الحال قبول لبر و مایه
 افرنگه کھاید و مثال شاہد
 افرنگه قطاند کیر اس برف
 افرنگه کیرو او طوارے

بھوان

راست
طرف

عبدی صد فدا قد د کلامه
 یوسف کو در با آله در فدا
 اما کو بر کها عزیزه
 باش و هارند او دگر نکایت
 عبدی که زیان بد فعاله
 لورا کو فدا قد ز جوسته
 لافقه نهین بهشتا و
 عازم کر یا کو بیته با من
 محبوبس بلکه او بزند
 اما کو در کافید طیفالک
 تنگین کر بود با خیلای
 یوسف و ها کو زبو عزیزه
 بر سر تو بلکه زو طیفال
 او کو بهشتی ز صد کنا هلاک

او خاشنه او فاشنه دکلامه
 فلحال عزیز کو هات بسرفه
 او رنگه خو کرا او تمیزه
 عبدی که د کلامه کز خیانت
 بد خاهو خرابه بد خصاله
 لورا کو نه لافقه ز جوسته
 لافقه مدیده بکرتنا و
 جازم کر یا بکشتنا من
 مایوس بلکه باینود در دن
 بلکه او طیفال ملک مینالک
 بی نیروی د خوار زندی دی
 او طفلی زیان بر عزیزه
 تصدیق تو بلکه زنی مای
 قتلوه روایتی بخارک
 یوسف

یوسف و ها کو زبو طیفال
 طفلی و ها کو مکن تا بسف
 افرنگه ز بسفله او قسطا سید
 او ز بسفله مریه ز الخاه
 هر چه کو دینزه او دوروغه
 القه نهین کو ز با بسفله قطایه
 محزون بو لوی عجب ز الخاه
 و قتا کو فکر لوی عزیزه
 باش کو بهر سبب عناد
 ایدی تو مکه افی فعاله
 تحقیق فکر کو خاشنه تو
تکرار بکن ز فو حکایت
 بعضی ز زین د شهر مصر
 فی الجملة لعد کز غایبون
 تقریر تو بلکه زنی مای
 اما کو بهرینا لکری یوسف
 یوسف کرید تو فدا و فایده
 بهشتان د که او دید راه
 قولی و زیاده بوفروغده
 تحقیق کزینا کو افراید
 بی شرم کیر و عجب ز الخاه
 و دی کو زیان نامیزه
 کو تر تو مکه افی فدا و
 تو بد تو بلکه زنی مای
 لورا کو زیان فاشنه تو
تقریر بکن عجب روایت
 اما و هارند دینغی شهر
 افرنگه سمع لافچه جیقا بون

در
بهشتان

ب و ف

صدا

هندی کوفی کوئی تو ز جلال
 پاش و هارند بقی ماسا
 شاه بغا قلو فرست
 کیر و در او ز مجلسا خد
 روست و ندادینف مصر
سنا و کون پشد کاران
 ز بنا و هارند مکی تو قف
 اما کو او بجلعت باک
 او جوند و هارند بقی ماسا
 خلد و هارند یوسف باک
 فی الحالی خبر کهاید سنا
 عانسق کر یا تو ز جماسا
 سنا بقی جوبو قیر
 یوسف و هارند سنا مصر

افراخ کردنی یوسف من چالی کور و انداخ

اوقلا نبولن مبال
 من او کیره محبوس و بجای
 وقت کو پهنی اف روایت
 بهنغ کیره ز قاپر خد
 بدحلا کیرین دینف شهر
هون زو بکن کل نکاران
 بالجلد طهرین لاله یوسف
 در خیم هون او ز جاه خالا
 و اند کو هیفک دینف جاسا
 در خستی بهست خلو جالاک
 ز بو هانده پشیا ماسا
 پیا جو لبش بر سر است
 پسرک او کو ز حال تغیر
 تنبده تو بکله دینف شهر

بلد کو

بلد کو بکن حبر زراعت
 مر سفا تو بکله لرس نور
 پاش کو نده و شهنشاه
 تدبیر تو بکله دینف مصر
 تدبیر کی عجب دینف نیا کیر
 کوی تنی کی هون حبر بکن زراعت
 لورا کو دینف لوه غلدی
 تنبده کیره او مبارک
 حافظ و هاکر نیا زهر جوبان
 باشی بقیضای کیر یا پنه
 لازم کو دبو کم و مصری
 افرند دکر لوان عطا ید
تکرار زو بکن تکام
 اما بریا زیا عانسق

فد جلد بکن زیا عانسق
 تنبده بکله لوان بینا مدبر
 خلافت کسلا و کینه الکاه
 واقط نیت دینف شهر
 او بهارند د شهر دینف کور
 پاشی کو نبد لوه غرامت
 بر جر نین هون و و بلد
 کار و خو کین سمی بچارک
 فخر بعب کتد قلوبان
 هفت سالی کویا قوی غلدی
 یوسف کو دیداید خلق شهر
 وان زمر کو دکر لور الدعا ید
مشافه لمانه کی بوسام
 بختی و دینو لور موافق

پوشما

فان کوئی عجب زبوز ایچاه
 هندی کو عزیز لوی دکه نظاره
 افرنگه خبر کما ز ایچاه
 و کو زیاده اوند بسندی
 و کو کو هون جیر دکنی عناد
 لو عاشقده ان بند خوه
 افرنگه نهی زبوره لائق
 اینی و هارند ز مهر طغمان
 اما پری کو بنارو عجان
 هرید پفرنگی بد هیلا نه
 او بهارند ز نجد کو بونه حافظ
 باش بری و کوند یوسف
 و قری کونقاب او هیلان
 شوق او کیر و جهان منور

کین کارت

فراق آمان اور

روپ

شرمند قد نهی او ز خنده
 حقا کو نهی او جو غار
 باشی و هارند او دلاره
 فلحال به سفاندرا ان فخر
 لومان هون دکنی دکلا
 عاشق موبده ان لکوله خو
 دهاکو هون ند بزین بودی عشق
 موجود کبری دنا سو جامان
 باشی دانی سر مهر فرنگی ز زنجان
 رابون و هارند جون زوی مکانی
 هرید کیر ددلسر خد کونه ظاهر
 پرده تو هلی میله قوقه
 شبیه صیفکی بدر سب عیان
 مجلس کریان زیاده انور
 حیا

حیا کو نهی او ان لیوسف
 غالب کریان لوان سکینه
 باشی و هاکوندان ز ایچاه
 هون زو بمنامنی چیکر خون
 فان کورت زبوز ایچاه
 اقبند زیاده و سجما له
 باشی او کوند و نا جوا بد
 لورا کو بی نابه صا دق
 مجلس کریان حمیه پلا فده
 او دروی فرزنان کو بویه خایه
 افرنگه کهاید آله یوسف
 کونیه کو دکم زنده رجاسته
 محبوس نه دکم بزین چچایه

عاشق کریان محمولیوسف
 دسیه خد کرم قوی بر سینه
 لومان ملکن هون ز من دریغاه
 هون زو کریان زیاده مجنون
 تصدیق فکر بونه دلاره
 هندی کو بسزیا او دلا له
 اقبند دکت لمن عتابه
 نابه و هارند لمن موافق
 کو یاند جوز دلیوان جو کافه
 اما کو پری ز دل دینا له
 هندی کو دکر او سستف
 و صیلا ندنا خوبکی لمن عطاش
 باشی نوبی بسوی و کیر هیلا له

صیف کشته

اصح صواب

کله

زینل

قومیان

دو روی

یوسف و صفا کو تہ وی جو ابہ
 و ہلا تہ ز جو میرا قضا بد
 وقتے کو پری نتیجہ زانے
 جو چہ عزیز او کی کمر ملا لیت
 بد نام ملہ کیر یہ دینفا شہری
 منافعے طہیلہ بدی تو رخسہ
 عقلی مدہ برہ از بو ملہ مجنون
 اصلا قد نہ کر لوی جو حرمت
 رابد تو طہر باآلے زندان
 یوسف کو اللہ نہیں ز تر و قایدہ
 یوسف کو جو باآلے زندان
 ای بار و خدائے اسو جانان
 او ذریق ز کو پھی جو دا جو
 کورت ای فلکا بچیلہ سالوس

زندان ز جو ملہ خوشی مٹا بد
 زندان ز میرا قوی رو پایہ
 ز جو بگز محبت زوی مکانے
 عبدی تہ خیر بہ کیر نکاسیت
 بختا ملہ دکین زینے دیمبری
 زندان بکم ز جو وی عزلت
 از وی حبس بکم بنیر تو مجزونا
 زندان ز جو وی کرہ عزلت
 محبوبس تہ بکم بد لغو دردان
 زندان ز میرا کو خوشی سر پایہ
 وی شکرم و کیر ز جو وی اوجن
 حفظا ملہ بکے ز بد کما نان
 بو صبر و قیاد و مبتلا جو
 معشوق ملن تہ کیر یہ محبوبی

ہردم

ہردم ہی مقبے وفا تہ
 چارک بعلم نہ نکر صداقت
 فی الحالے عزیز کھا بد الہ یوسفی
 کیفا خدہ نگہ بغیر مجھیں ملا پہلے
 ہیدا تو مکہ خدج در دان
 افرنگہ دکوتہ وی بدقت
 وقیرے کو کھا بد نفس سستہ
 حاصل کو نیو لوں ستفایدہ
 طیارے اجلے خوبے سما کو
الفقد کفن کوین ہلا نینی
 مصری کر بیان طہی خرسیدہ
 شینا خو کو پنا لو دت صرفہ
 جبریلہ امین کھا یہ پاپے
 در فی خوفکہ دینفے زندان

معنوی تہ کیر ز ہن جو دا تہ
 اہلامہ ندی ز تہ کیر امت
 کو تہ تو بکہ لغت و قف
 از وی تہ در خم ز نقر جاہلے
 از وی تہ بروم ز حبس زندان
 در حال کرایا ز با وی عودت
 فی الحال کتہ خوشیا فنا تہ
 تاسیر نیو لوں دو پایہ
 جانیر وی ز قالیب جو دا کو
مدفون کو پیر و کو دینا نین
 چیل زوزو لسر کیرین کرینہ
 لہجس بکن ام ز حالے یوسفی
 کو تہ تو مکہ آقی ملا پہلے
 فی در عینو بعز و عنوائ

فقطا نہیں
اکرام

رضتی

عج وغصہ

سفل بود و هارنگ دور ز صافه
 سخن خندان خرد در یز یوسف
 یوسف کو بی و طعم خبر بدین فرود
 قانع دبو او بوی دنگی مدائنه
 پیرک و طیبو لجم ز انجناه
 یوسف بکه دره مروره
 دست مد بکیر سبه نکا
 صمعو عوبکم زون مدائنه
 یوسف وقتا ند کرد لور نظاره
 افرنگه کسه معرفتا ندائنه
 پاشی بره کو جو چهره خو
 بوتله و و طیبو زیان زیاده
 هنده و هارنگه سبه پرست
 بارو او به شریکو طعمتاه

بوحسرت لوی پارید ز نایه
 او فید و فکر بنای و من کینایه
 دنگی و ببت لوی انگر نو فله
 کیف خونینی دیو بوی ندا
 دگوت تو دست من بگرنگ در بغاه
 سبه بند تو بکیم قصور
 از نامه دسر تا و نایه
 بلکه بکه لمن در دگ دو سته
 هندی کو او دگر کار یوه
 یوسف نهر و جو سراسه
 سکنیه او دخانه سته خو
 افرنگه و کونه و ز انجناه
 سفیده کریم زیاده ستم
 خالده او بو نظره بکینه
 یمنو

یوسف کو دگوزوی اده عاید
 بلند کرد و کیهانده پاد سنا
 او پیو میرا رو پی فراسه
 حاصل کو نبو ز بومنی بیاه
 فی الحال او دور جاس
 تکرار ز نونده مایه کنگاف
 دیان کو بره ز بو شفقه
 کافو سکنی قوم کرینا کر
 یوسف فکر دینو شهر
 یوسف نهر و بره کو ناهر کر
 کوی نه جماله او ز انجناه
 هغه نه جید لمن عیانکه
 بیر بومه تو بز ان ز فرقتا نه
 زجر و قصید ز بدنه از حفرم

مقبول دگوزور رحمانیاز رجایه
 اعلا کبر و بنا جو ماسه
 اهدا طه ندو زنه کرا مست
 افرنگه او کو پوت شکناه
 اقراره کو ایمانا برت عاس
 ز بو منیا ز بورجی ایوان
 فی الحال کیهانده سر طریقه
 فریاد و فغانی بر اینا کر
 پیرک فغان دگر کهایه سرور
 پاشی بفرنگی نه ندا کر
 جیر اوها فغان دگر دلا راه
 در دره جیه لمن بیانکه
 کور بومه تد بز ان ز حراتا نه
 سفید زار بر اینومر

درین

نبه تو بیکه فری تا خیر

چینا کو ز خونکے رجالک

خدی لند و کد عیانده

اللقه او نکر جو اھمال

جبریل امین کو اف در بک

یوسف کو بار زیادہ تاسیر

لوز اما کو صوفی دور مردی خائن

ناخی لیکے دکوتی شریک و

یعنے وھارند وینغے شہری

در مان بدن ام او فنا کن

او ققد کھایہ شاہ جھاندر

افھر دوری و بیسودر دین

وقتا کو کھانده نذیکے جاے

حاصل کو کرنی لوی سلاطه

طاهر

ذبح

زانا

ساز

ملاص

قبر

عالم د بے تو بعلم تعبیر

ھے بلکن زندہ سٹولک

باش تو د کولوں بیانده

دخے خد فکر لبانی فل حال

افیند دخے وی جا بکو جلاک

عالم کریا بعلم تعبیر

حتم کو بیسوی او دفائن

ایدینا وھارند دکوتی ختار

ام حیلہ بکن لساہ مہری

بلکے ز حکومتی لوی را کئی

فل حال ان انی احظار

ھون حسب بکن ان بنڈن

و ندی فرنگ و کوشمال

باش کو تہی زجا کلامک

کوتی

اولاش

ایروز مر عجب ہفا ہے

خونکے وھا دی شریک و

خونافد کیر و بیانو افھار

امامن دیدادہ شاہ مہری

اولادے شاہ جھانے

افرنک د کرنی لوسد سیران

اھلا نہشتن کرد ز نائے

تقریب زین کی بعلم تعبیر

ون قد بکو زہ سنھے جھاندر

اھلا تو سہر ز بو خد غخور

القدر تو والبقائو اللہ

من بعدہ ارجبیم مسلمان

شاہ وھارند کیر و ز چاند

کوشیے وی کو تہی زیادہ ویران

کوی کوی

کوتی کو توی خدان ملا ہے

باش بقضائے رب جبار

وقتا کو زخوی بویدھنیا

کو مندی قدحہ تری زخمر

ختار کو موادی مھل ز نائے

باش کو مندی رفلا ز طارف

ھندی کو اوان دکر فغانے

یوسف قد نکر ز بو وی تقیر

عمری تہ نما ز بو تہ اخبار

باش وھا کو ز بو شریک و

مقبول تو دہی و مجلسا شاہ

تعلیم تو بکے ز بومہ ایمان

ختار دیکری قوی فغاند

طرفان د کرنی لوسوی سیران

بردان

باشی و هارند شاه جهاندار
 وقتی که دبو زون جداید ^{دور}
 رحمت بکله مزی رها کنی ^{بروزی}
 یوسف و هاکولون وصیت
 توجیر رجا و کرم زین شاه
 کوی تو بنی زبوحه خلیف
 پنج ساله لهاده حبس کیشاه
 هفت ساله دهالتر و محبوس ^{نور}
 باشی و هارند ز سال مذکور
 یوسف کویا خیر و اکا به
 هفت سال تمام لون ما محبوس
اما کوشفک شاه ریان
 فارغ کویا ز فو معاشان
 وقتی که ز خوف بر بویه بیدار ^{طیبار}

اطلاق کبر و او شیدار
 یوسف و هارند کرب رجایه
 در دی مد ز بویه او شفا کنی ^{جین}
 جبریل آمین که های بعثت ^{زوهانه}
 کوند در خد زین جابه ^{جابه}
 من بعدو بکله زبوحه تنگینی ^{بسته}
 مجروحی تو بوی بدر در ایناه
 اما تو بنی ز لطف مایوس
 توی در کف ز یاد مسرور ^{بگفتن بنی}
 باشی و هاکوت الباقی لله
 و خد نکر ز لطف خالق مایوس
رازا و هارند با مردیان
 خوند او دی دین فرستان
 اما کویا ز یاد افکار

جندک

2 هیفتی

تسین

جندک ز موعتبر و مصری
 خوند منا دینه قوی عجائب ^{تغیر}
 کون زوزن شاه جهاندار
 کون فادی هفت گاه کلود خون
 باشی هفت گاه و نکر لا غر ^{وزاه}
 او جون که هاند گاه اول
 هفت سید د خوش اخفر ^{کسلا}
 هفت سید د پاشقده دیکر
 انجون بچیسکنی لوان ساسر
 عاجز کویان حمو معبره
 جیاد هادی شیدار
 و کوی مر فکر دینفر ندین
 کون ز میر رجا بکله زین شاه
 هفت ساله کلود فراموش ^{بزار}

اینی و هارند زینفوشی
 ما خیر و بکله خد بی راسب ^{علاء}
 خون اخد کبر و بیافو اظهار ^{انگزه}
 اما و کیه هفتین حمد د لوسنه ^{رنگینان}
 باشی بغی رند بون فلاحه ^{انگزه}
 فی الحاله اوان خوارین تناویل ^{قوانی}
 بر رندی فیض بر منور ^{خندان ندر}
 بر حشک و ضعف بر منور
 بخوار حسنه کربن او در اخفر ^{کسلا}
 اما کویان حمو معبره
 تغیر نبو زون جو اظهار ^{انگزه}
 جند ساله کرسید نهاده بردان
 بلاه در خینه مد ز جاسه ^{چالا}
 او مالوی خوار مد هوش ^{کلیسی}

یوسف کو بہشتی زور جو بد
 پاشی و ہا کو تہ وی اسیر
 تو اشکر بلکہ زبوسن معجزانہ
 طویلو ہر زردل کو کیناہ
 اگر زوفی وی جو یہ بیدہ
 یوسف حیرت زنی مثالہ
 اگر نکلہ کو تہ یوسف خوب
 تزویر بلکہ تو زبوسن زانجاہ
 یوسف کو اوند لا نکلہ زبوسن قفورہ
 پاشی و ہا کو زبوی جبریل
 جینا زخوری بکے رجائے
 جانی وی دکہ خدا کشاہ
 یوسف زخوری ورنہ دعا کو
 جبریل آہنی برتر خد سیدہ

طرز
 شعر
 مقبول

اسکر دیوی او ہر خطابہ
 اگر صبت عشق لجمہ فقیر
 ظاہر تو بلکہ زخو صفائے
 اگر نکلہ دیوی زبردیشہ
 بہتای زاکیری زیادہ زیباہ
 جبریل آہنی کھایدہ پائے
 منانے زبوی تہ امور مرغوب
 باو میدنکے او دلدارہ
 حنا و نھین افکارہ کورہ
 زبہ تو بلکہ الدعائی تھلیل
 وی مقبول بلکہ زبہ دعائے
 رھنائے دکت الود زیان
 بارہ الدعائے و مقبول کو
 حنا بر زبوفہ بو بیدہ

بگو

پاشی پنی رند یوسف خوب
 بھناہ کھایدہ وقت کردک
 یوسف و ہا رند بوی کھائے
 فل الحال ہر زبردوی
 او شمس قمر کھایا برو جی
 ہندو دکریا کتو فرخو ستادہ
 سبحانہ و تعالیٰ ہر زور و نکلہ
اما بظلمت رب رحمتنا
 یعقوب کر باز صحت دھری
 و ہا کو زبوان بیابا
 ہی زبنا دکہ لستہ الدعائے
 اود و ہا رند جینا خوبنا
 چند روز زخوادت ددھری
 یوسف کو نظر دگر نہا نہ

مادر کو زبوسنہ با مرد مرغوب
 اعلیٰ صنایا لوی چودر دک
 وقتا کو کھایدہ زو جہائے
 ہندی فرخو زیادہ سنا جو
 یون فاعیلے عرو صیا و لو جی
 او طرد و کھانہ وو ہیرا وی
 جملہ مزینا ہیرا ویرہ اللہ
عقلک بھی کو بود کنگولان
 دہ کوربتما سے شہانہ مری
 اقبال شہر بکن سلامہ
 بزینا دکہ لستہ مدحوشائے
 او بارسیوہ نیزیکہ زجوبنا
 او جوں کھلند شہر مصر
 تحقیق کویری کو او براندہ

زمان
 خیر کار
 و کو
 قبحان
 خبر دان
 بخف

یوسف و کونده پسته کاران
 بسلا بکنی هون مکنی بهافه
 وان کو وهارند زنی کنعان
 لوران بزبان لبامه قطع
 واندر بمشاله مایه کنعان
 وان کو ام دورن بر طبق ز یعقوب
 دیناق مداهبو براید
 روزک برهانه دینی دشن
 سیرن دکیرو او دکلمه
 کافرا کر یا زبامه غافیل
 یوسف کور هر جی و کور فرغده
 وان کو زمه بلکه قوبان ور
 بابره مدز یان بر ملا له
 کار و فغان هر کیرینه

بصمت

کنم

طرز

نک

دم

دور

نک

تفتیشو بکنی کلر غلذمان
 پنهرین کانز اوچه کاروانه
 ام هاسته دابسنی هندوانان
 اهدامه توند حبله ز حمله
 سکینه او بعتره و عشوف
 باور تو بلکه زمه بعزیر الوب
 او قدر رندبو مینا چیراید
 بستبگی طیرکی پهنستی
 بر نشاهو فرج و بو چله
 او قدر قدر کوزن کوزن تان
 حقیق بزبان کی او دوروغده
 ای پاک بلند بر در انور
 او روز و دکه هزار خیا له
 الان زبوی بر حزینه
 هند

هند کو او درین هسرت ز کولافا
 یوسف کو بهسته افموانه
 پاشی وهاکو زجی بر درانه
 بره بی خه حمر کوزنده یوسف
 افرنگه کم لوان عطاکر
 بدیز برن فکر باروان تمام
 یوسف و وهارندو سبیر وقت
 وصیت کیر لوان ز پیر کنعان
 بزین دکه زنده رجاسته
 هغه دکه زنده توبانی یامین
 زبومه توبشنه شهر مصری
 بحسامه طهانه پیر کنعان
 وصیت کیروله بیامه
 یانیه وهارندو برسم انین

بمیان

دوان

چاپاره

بلاز

دول

خواری

خود انور

دیگر

رهنای نما دهد و چافان
 اما شو بیطی دور زمانه
 بره و هغه بکنی عیان
 یوسف قد نک لوان توفیق
 زاعف برن لوی دعا کر
 بره بره وان حمر و سینه دانه
 برن کیرص ز باخه عودت
 افرندو ز دل مده قد سلام بکنی بغوان
 دانه توب بکنی لوی الدعای
 دستور توب بدی بیاک انین
 ام دور بوی بکنی زیان فخر
 هند کی دکر بیاقو افغان
 زاعفرا فی لند و بکر سلاطه
 پشنو زبوه من توبانی یاقین

سوطین

پا

دراش

سیم

خبر

قریبی

جند روزی بکله لب او سکی
 چارک بفرنگی و کوملن تاسق
 در دو یک پس نینه زبومه
 قلبه زیاده بر خزینه
 وان کو به پدر مکه تو افغان
 افغانی تو بکله زبومه سکی
 او زو بمن کو بینه مصر
 پاشی فکرین دیوانه کمالان
 یعقوب کورستانه کورده کندوم
 افرنک کوریه زبومه اکرام
 ایجار فکر زبوه و تحسینی
 افرنک هرنی مکی سکو نه
 القمه کهانه قرب مصر
 امایه رفی رنگه ابنی یا عین

باهیعی

باب

روز و شق

کرم

طرس

اوشاه بکله زیاده تحسینی
 و از محروم کرم زبومسق
 رحمت و توفیق و قد زبومه
 کارن مده زار و فغانی هر کیرینه
 ای بیب مده عزیز پیر و کنعان
 دستور بدن تو ابی یا مینی
 اوشاه و دیکت بود زیاد غرض
 و اندک کو بر کیرینه ناقه اوردن
 نینه دستاوت و تفرودوم
 بر شرفی و کیریه زبومه انعام
 دستور مده زبومه ابنی یا مینی
 لایق و ونسبه خشنود
 یکه یکه کو جون فی شهر
 ادراک نکرد پیاوی ای مینی

لولا

لور بغیر زمانه کنعان
 هندی کو در سیا ز خلق
 افرنک نگر او تو زطفه
 اما و هارنگه زیاده محبوب
 جبریل ای مینی زعرش اعلا
 کو بی و هارنگه زبومه من کینی
 اما کو کسی نینه زو خبر
 زبله تو هرن او و بینه
 یوسف پلای سوار بو جاز
 کوی تو نجم پاک ای سبحان
 و تا کو تو بران زنی کنعان
 امه بوند و هارنگه زطفه بریشان
 یوسف را بو بخوار انی سر
 کار و بران کر انی جمله طعام

ظاهرنه بوزی جو خبردان
 کسی نزا نیا جواب بنطقی
 پاشی کورده و شکر دیه و دنا
 بجنه بکی امه زبومسق خوب
 بار و هارنگه لوی سدا
 و هارنگه جسم نه ابنی یا مینی
 او و دنا بویله و شهر دامایه بزار
 تا خیر و کله او و رسید
 فی الحال کهنه دلفی ز
 ایانچه کوی طری خانه واسنه
 از هارنگه قراه بجمله اخوان
 از صامه لفرید دو ایشان
 کیفای قیو و کل بر
 تقریر کورنی زهر پنا

عاجز

آینی

زاد

یوسف زبیران نکر جو حسین
 مجلس و طهارت زوی بلا یوی
 امابغی رنگی ابنایا حسین
 یوسف و هب و کورک بحجاب
 یوسف کو مرید هب و کجیزید
 زبده تو طهر دکل خبر ده
 فرزند کو کھاید ابنایا حسین
 ابنایا یوسف کو مشکلاته مشکلاته یوسف
 فرزند کو یوسف زین زین جو ابده
 باورند بلکہ کو پیر کنگان
 یوسف یوسف زینان برید زبوی تده
 اما و زبوزد سحر حجب لطفی
 افرنگه کو الهمی و سمر بار
 فرزند کو از جار و جیم بدر بنیم

سکین

کور

آشکار

بجستی بکنی ام ز ابنایا حسین
 یوسف بجز زیاد و شایو
 افرنگه او کسک لباخه تسکین
 و یضمان رند یو مینا کویک
 اپتت سید او دینفسر زید
 لوز کو زیاد او بدر ده
 افرنگه کور و لباخه تسکین
 جاعیفه مینا جانی یوسف
 یوسف یوسف زین زبوی با بده
 کالک میند او بعتر و عنون
 اما جلد پیر جزیله او زبوی تده
 بکشتو کتده لسر نفیند
 یوسف یوسف یوسف یوسف یوسف
 از دو خبر زبوی تده بسینم

تنبه

تنبه بر کیک برقی خا طیف
 حالته و منامله عیان کسر
 زبده تو طهر او بیسینه
 ایدی قد نکر او جو تسکین
 یوسف هان و سید کو قناید
 تنبیه طافو خانای
 اغوشده دکر او کو یوسف
 یوسف و طهارت زوی بنیای
 ابنایا کو دمنار باوی نکر رحمت
 سناکین قد نابده مینا افان
 همی نرا تده کتده بنام تده
 او صاید زیاد زار و تخکین
 بانسی و طهارت زبوی یوسف
 زبهار سینی نو یوسف خوب

فی الحال کھاید الی یوسف
 او زبوی کیری قوم فغانگر
 او جو طهارت زبوی کور سینه
 تکرر و کھاید ابنایا حسین
 طهارت کو لایب لسر کیری عطایه
 رنگی وی قبو بقو کلا فی
 یوسف بدال دکر عوا طیف
 نقیشتی کیر و زحلای با بی
 کو یا کور لوی قیامت
 رهنا بی سخا یه دهر و جانا
 او زبوی کور زبوی تده بر حزن سینه
 اکتونده سینه زبوی و تسکین
 زبده تو طهر صلا متوق سف
 مامد و طهارت زبوی اسلوب

برو سده

عجز کرسی
 نه فون سینه

الان

از دی وها بکم زبوی که تدبیر
 بار دبرن تزی بکم ز کندوم
 بدو شایستی زباصله بچینا اخوان
 چندک تو بکه لباصه سکنی
 کاری که بکم بعز و عنوان
 رابو وها زنده زنیغ ابوان
 تکرر ز فوفه بعز و عنوان
 افرنگه کو زبوی بر منده
 وان کو تو بدی زبومه کندوم
 یوسف وها زنده زبوی اخوان
و کبیل دیبار و ابن یابین
 باشی بغرند زبوی اخوان
 اما بغرند یوسف باک
 نوز و بکه هر لاله اخوان

قد نکیر زبوخه کو تنو تغیر
 از دی کو بدی میثال مردم
 او ظهرا بکیمه زبینه کنگان
 باشی ورنه پیا کو رسم اینی
 باشی تو هر زباصه ای جلا
 فی الحالی که هاید لاله اخوان
 یوسف جاد که دینی بر کو اینا
 طابا و جید بکن عیانده
 ایچار امه بنی زبب خله نادوم
 افرنگه کیم زبویان کو احسان
دانشاری و شاه جهان
 رابون بار کیریا کو بچند کنگان
 را کیر میر و فله بعز ادراک
 کیلامه دیزیه ان نا بخله

وقتی

وقتی تو سبیر بوان مقابله
 ایچار و طله بکین عشاری
 از بومه زوه قوی خبر دار
 وان کو مه نهی کمان بکلی
 جادک نهی بر رسم اسپین
 فضا رسته اون دینق چو اول
 ایدی نکر اون دهاتو قف
 یوسف وها کو زبوی بر نه
 باشی کو وکر زفیر فیلا ره
 حرمت صله دیکر میثال مردم
 ظاهر کرایا زوه خیانت
 تصدیق بکه زمه فضا نین
 اشکر بو خینت زوی محققه
 یوسف بغرنگیر ابنایا مین

زیده تو بکه بوانتر جاد ل
 کیلامه بدینا مکنی فساد
 کاری و وکله شهو جهاندار
 هون بزینا صله کومان قوه میلی
 وندی کو د بار و ابنایا مین
 عاجیز کویان زنیغ مائل
 و کبیل برینا که اندیند یوسف
 کیلامه دزی وکر پنهنانه
 قطره نهی زفن جو غاره
 باشی کو صلا زبوی و کندوم
 افرنگه و کیر قوی قباحت
 کیلامه بدرکت زبار و ابنایا مین
 تصدیق بکه زمه تو مطلقه
 محبوسه کیر و بر رسم اسپین

قطعا

اخوان حسیان بکرتنا و
 وان کو تو مکمل افی عنادی
 ام طیفه دیکنی زلفه تو صده فردک
 ام رجاد کینی زلفه ابنا یامینی
 سو جیره و فونده اور خطا کو
 کیلامه لبان کو ظهوره
 وان کو وهارنله صینای مردان
 هر ج کوبسته جمده ام فنا کینی
 یوسف هبو کور که خوه قابل
 یوسف وهاکو تو بادقت
 نیت کرینه کو ابنا یامینی
 تو مظربه صلی و برانه
 پشته و عثمان او کو مصداه
 صوند قبو زوان چوبیره

هندک د کیرنی غوغ صلا لتاوی
 حفصا خوبکه زلفه فضا
 محوسه بکیر لبخند جندک
 ام طیفه دیکنی نکیر لبخند تسکین
 کیلامه دیزیا او فنا کو
 اطلو قریکم قو زبومنی قهره
 نغمه بکنی ام بسجینه زندان
 افرنگه بری خد رهها کینی
 دانائے عدم علم کامل
 رابد توهره زیاده سرعت
 خارج بکنی او جملله امینی
 بلا قوت هر زوان عیانده
 قوت قلنا اوان دملده
 دنک قبو زوان هوئیده
 پانی

دنه

باشی وهاکوله وان یهو زاه
 وان کو کورک زیاده محبوب
 او وهاقو پشتره صداه
 او زبکر ام تو الدعای بو
 یوسف کو وهارنله جملله امینی
 چارک هون بکنی لمان نظاره
 یوسف لنگه خوه مبارک
 تشبه بر رویه تو زوغیره
 دیوار هنر بیانا دینق بنلته
 افرنگه ز مهر کو دینی کیرامت
 رابد نو هاتنی کیهانده کفغان
 یعقوب کو وهارنله زوان سؤلله
 شاهجه بقاروغه و تمکین
 لورا کو او باسرت میل
 دنک قبو زوان چوبیره
 اما کو زیاده پاکو مرغوب
 قوت مدغاده و شو ملدا
 کو یارنده کو زنیله انبیابو
 خارج دیکنی هون ابنا یامینی
 سترک من هیده بکیر لوه دیاره
 طلاقه نه او بیچارک
 لرزینا دکتده سرته صری
 تشبه زلفه و پیشه یا سته
 اطلاقه نما لوان فرست
 افرنگه کورنی زیاده زاریو افغان
 کو هون جیرا دیکنی قود ملدله
 دستورند ابنا یامینی
 راجو زشاه او دوزو کیدل

يعقوب و هارند زبوحه جز نو خا^{نه}
 باش گفلا كنه مناس^ه
 وى وى بخون عزرا يلهان
 عزرا يله و صاخو ليه غاكو
 دخلا مده نكرد جانى يوسف
 ناسل بويد او پياد شايه
 باشي ز خود بو بويد طشيار
 طندي كو دكيز زبوحه زاري
 ايارب صرا الرحيم الرحمن
 بلان كو ملكه نوقى الدعائى
 يعقوب كو او صاغه سليم باد شاهه
 فان كو پودر بكيه نو باوار
 لنكده خوه او ديسق سرتى
 امه باك بسين ز خاك خبرر

اباد و كير و اوى عيانه نه
 بو خبر بو زهر بياس^م
 اما كور بازيان محيرو صان
 يعقوب ز يانه ليه نشاكو
 دايجه ز بوجور و بيه خائف
 عالم ديكين بوي ميايه
 اما كور يا بدل برندا ر
 زار و وي كيه فاند عرش باري
 احسان نو بكيه لمن كو شاه
 يوسف جويده منزل افغان
 خونام ز مير قبله كا هه
 شاه كو مدي قوي ديلو
 ديوار لرينه ديسق بنايى
 ديسان مده فر سبكه نظر مهر

مخبر

كرم

خري بلكه نو ناميله باك
 بنفيسه از بومه پسته قور خبر دار
 محبوس ملكه با فترائى نك
 كورنو بگيخه لبا خد تسكين
 سوچر و بلكه ز يان مسور
 يعقوب بغي رنگه ناميله باك
 لز كيرنيا كو ر ديعقوب
 نامه بفر رند و انه يوسف
 نامه فكيه ز دل نظر كر
 تشيه هله طافرو دباران
 اما ز درد و پير كنغان
 رابو و هارند بعتر و تمكين
 در خيسوا او كاؤ ز جاله
 واقف كوربان بر ز جاله

بنفيسه بعتر و ادراك
 بهتان نه كورنو كو ررفن افغان
 حفظا خد بلكه ز يانه بلائى
 از وي بكم زبونك نفرين
 ايجار موبين ز بوجور دستور
 ارسله كير و بعتر و ادراك
 فاحال كه فاند يوسف خوب
 قط نكرد و يوسف فاحاليف
 افرنگه و قدير و اسر كير
 هسره دهاتن ز هر دو جافان
 افغان و كيه فاند پيرچ كيون
 در حاله كه فايده ابنى يامين
 چكيه باك لكرينيا هوو كيه شماليه
 ان يوسف ام بكن سويله

بر دعا

امه یغی دکن زنده شهن شاه
 کو یوسف بکله خو^{اظهار} اظهار
 لورا کو لبانه او عیا سنه
 دستمه دیدامتا ای شاه
 ایرمه د دفتر عیقات
 یوسف کون وهارند زبو براند
 کرم زبوره شاهم از
 وقع کو زیاده از دستم
 محبوس و کرم دجالک کور
 هند و مناد کوز دستوه افغان
 وان کو فعله کیر قور خرابه
 پاشی وهارند زبو بر سنه
 و و کورت فنا یغی طهید بدینا مغربا
 ایله بلا نکه فغانی زاری

آزادان

زاری

ابحار زبو ^{رضای} ~~رضای~~ الله
 ام زور کو بسی زنده خبر دار
 سو جرمه و کیر بر و هیله
 زایر پاشی نکه زبومه اکراه
 اذو بکومله و کیر شفقان
 جوان و کو بزبان و ساند
 تحقیق بکنی کو یوسفم از
 حتر و بکولدی فرستم
 زعفر و کرم زیاده د بخور
 تر سمد و نگیر زرت ارتمن
 لطفی تو بکیر قور ثوابه
 طریک خلعت و لون کیر در حاشیه
 کیر سلا من طیه ارسل بکنی زبو یغی
 بلا بکه الدعاز بار ^{خدا}

جرما

جرمنا و عفو بکت اللهم
 لانه کو کیر اس بلا بر به سنه
 و و کو کیر اس صله دوبراند
 و کانه پشیر کیر اس طیلانی
 ده روز بی زنگی کمرور
 اقا بقضای اربت ارتمن
 و و کو زندک لبر بران
 فی الحال پشیر لور سلام کور
 کو یانکار باکو مرغوب
 وقت زینک پله جوا بد
 فی الحال الدعای و زبار
 کو ترمه هبو کورک عجائب
 سیرا خد زنگی لور نما کور
 و و کو نافی و وجهه لمن عیانکله

شیطان بنده لوه کو مایه
 جبریل امین لور بو عیا نده
 تسلیم پشیر بکله بزاند
 افر نکه جویه زور و کما بنه
 پاشی پفی رنگ پشیر کو ظهور
 وقت کو پشیر کها بد کنعان
 چک خله دیشو با
 پاشی وهارند زور سولگر
 عجب کیر زنده سرئی یعقوب
 راست زبیر کورت او خطا بد
 یارب تو پشیر بکنی لمن دیار
 صناع نینه چند صاله بدیه غائب
 اقالی پشیر زور و رجا کور
 اسمی و وجهه لمن بیانکله

اشکاء

[Faint, illegible handwriting throughout both pages, possibly bleed-through from the reverse side.]

کو تیر تو بزبان جناب باری
 امابله بقلب تقدیر
 لایله تو صحرای لای یوسف
 یعقوب و صهارند ز نفع کنعان
 وقت کو کهاید قرب مصر
 یوسف کتده معرفت توانست
 یعقوب د مالود نظر کمر
 گره شیشه طلا فیر د باران
 اما فرح زیاں شایو
 باش کوز کیرینو پر جفائے
 اوهر دکهان نفع مصر
 افرنگه دیون زیان و لشاد
 دیسان بفرستو بعنوان
 او مایده د حسرتاوی یوسف

مقبول کیر و مکه تو زار
 ازاد کور کورته خدا حقیق
 یوسف تو بسین مکه تو وقف
 رابو دون کا فید کوه چان
 یوسف صفا ز نفع شهر
 لوز کیر و طاعت کهاید باب
 کویا ز عقلی پر خبر کمر
 طهر د هاستی زهر د جفان
 کویا کوز نوقه اوجو و انبو
 افرنگه کتده عشرتو صفائے
 تسکینی کیرین دینغی شهر
 یارب تو بیکر فقیر و کاتبی ازاد
 بخش بکن ام ز بر پیر کنعان
 چیل سالی کیر و لجم تو وقف
 روز کیر

روز کیر کو تیر تو بزبان
 او بدر بر بد ز یو برج کیوان
 یوسف بفرنگی داوور خصه
 امابله ز سیلا دکل چون
 یوسف فکر کوه هانه مصر
 هوق دکر او ان ز یوسف
 دنیا کو صید فیر تو دره
 صبر رتو بیکه ز بو خد هم کار
 او ز لکه پیرو او ز میثوه
 تقریر فکر ز یوسف خوب
 وقت کوز یوسف اوجود بو
 اما صفا ز فرصت جان
 باش بقضاء ز دار دنیا
 لازم او ام بکن تشارف

عزم کهایده اخیری وقت
 از نامی بلا از چیمه کنعان
 لایو و صهارند دکل و سرعت
 اوهر دوز صفر تفریق دیون
 خلیق کو صیون دینغی کور
 دهالند مکه تشارف
 عقبا کو صید دنیا تو بره
 هجرت نکه لته جو هم کار
 زیبا صورت کوی تید قیرزه
 بخش بکن ام ز حال یعقوب
 کویا ز هجرت او فنا بع
 وقت کوه کهاید نفع کنعان
 رحمت کیر و جو سر لای عقباه
 بخش بکن ام ز صوت یوسف

شیر

روزك و مهارتك بعز و عنون ^{پاك}
 شادابو بهجرتو كورور ^{جور}
 لنك خه كهانده بنفركاب ^{بنك}
 قلبور و فبوفه ماشا ^{سوفوفه}
 ازانده نذ خدائے اكبر ^{مفین}
 دنيايد فنايد بهر مشا ^{بیت}
 عمرتله كيهايه استهانے ^{عام}
 سيقلا من انيد زنف جنه
 روحوتله دجسته لامكانه
 افرنگه اور كو سفر هيلانه
 روح و وز قاله جور دبو
تكرار ز نوفه علم الكاره
 وقت كو بهتو زالينخه
 اوكتد معرفنا كرسني

2 صوبه

را جو كو هره كشت سيران
 هسپر و دكشا ندينه حضور ^{بنك}
 داسير رلكه زبو صبابه ^{مفین}
 جبريد آمين كهايد با ^{بنك}
 لنك خوه فلكه ركاب ديكس ^{بنك}
 باق توبران كوز الجلا له
 رحلت هو بكر زنه فنا ^{زديان}
 اور توبهني بلكه قور مجرت
 سيران بكني دينف جينانه ^{جنه}
 اور بهني كير و بلبو جاننه
 شاداب بنور كبر بابو
ام بخش بكن زبوز الخا
 صدهو كير و صدهو ديغاه
 نالينا و كير و دكل اشين

صلاه

صدهو صده اشغاف ^{كان كوني}
 اخر فلما بحينه بازر ^{صده كا}
 بحر كير مه انه كير بدافوروه
 چاراك تله نكسرتا نفقت ^{صهر}
 دالم بيل قور و بچورنه
 زار و هه كير و الدعا ز باره
 قط عمينه سبه زنده وفائے
 حقه ميند از و وفا بنا لم ^{بهر فائے}
 يوسف نه لمن شيلها نده قبر
 پس نينه لمن تکر عتابه
 يوسف نه جيرا ز من جودا كو
 دنيا كو لمن نه كو جهنم
 ياربت ز افان تير و مكار
 معنوه من تکر لمن تياره
 اكر ام بكمه ميزر فنا كو
 باشي بقفا ز دار و شيا

دنكوب دجويده برج كيوان ^{السماء}
 دالم بيل بلبو بازي ^{صده حزين}
 كس نينه بخا بلمني خبره
 قطق ندر زنده كرامت
 تشنه كومن دي زنه افيني ^{صده كرا}
 مقصد ز سيرا كو بو ديياره
 معنوه نه كوز من جودا ^{دور كير}
 روزافو شقان و هجابا لم
 هشم نه ديفي خوبار و غير ^{نور پناه}
 بحر كو جيكو مين نه كو كبا به
 جاننه من با كير و كبا كير
 مقبر ز سيرا كو بويد باغ كوشن
 حفظا من بكر ز دنيا ^{كوشن باغ}
 باشي نه شها نده او و مزار
 جاننه من بسجده ^{بسنه و} و ولقا كير
 اوزر ديور ساعته اجوبه عقبا ^{الزينة}

آيات هدي عفار